

Az Alkotmánybíróság részére

Hivatkozási szám: IV/2053-3/2020.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍROSÁG	
Ügyszám: IV/ 02053 - 4 / 2020	
Érkezett: 2021 FEBR 16.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: db	

A hivatkozott számú ügyben alkotmányjogi panasz indítványt nyújtottam be. Az indítványomat fenntartom. Az indítványt a II. pontban részletesen ismertetni fogom. Először az igazolási kérelmet terjesztem elő. Kérem, hogy az igazolási kérelmet szíveskedjenek elfogadni. Kérem, hogy a nevemet ne hozzák nyilvánosságra az eljárás során.

I./ Az indítványom előterjesztésének időpontjával kapcsolatban a következőket adom elő:

Az egészségi állapotom, és egyéb körülmények miatt csak 2020. december 8-án kerültem abba a helyzetbe, hogy az indítványomat elő tudjam terjeszteni. A bírói tisztségből való felmentésem 2020. augusztus 25-én, egy több éve tartó, egészségileg nagyon megterhelő folyamat következő állomását jelentette. A folyamat során [REDACTED] a munkaképességem fele részben csökkent. A folyamatot a volt munkáltatóm helytelen viszonyulása indította el, aminek okát ma sem értem. Kezdetől fogva komolyan készültem a bírói pályára, és a feladataimat mindig lelkiismeretesen elláttam. A több mint 32 évig tartott bírósági szolgálati viszonyom alatt összesen kétszer voltam beteg [REDACTED], és csak pár napig [REDACTED]-én azonban megbetegedtem és [REDACTED]

Az elsőfokú szolgálati bíróság határozatának kihirdetése után, [REDACTED] táppénzes állományban voltam a felmentésemig. A kezelőorvosom több vizsgálatot is elvégeztetett, majd kezdeményezte a rokkantosításomat. A másodfokú szolgálati bíróság [REDACTED] kihirdetett határozata további terhelést jelentett számomra. Az orvosi vizsgálatok és a rokkantosítás okán számos ügyet kellett intéznom. A kormányhivatalban többször is meg kellett jelennem, majd a kapott felvilágosítások szerint, szabályosan be tudtam nyújtani a kérelmet. A munkaképességem csökkenését megállapító határozat [REDACTED] kelt. A határozat azzal kezdődik, hogy az ellátás megállapítása iránt előterjesztett kérelmemet elutasították. Az állapotom miatt nem tudtam helyesen gondolkozni és nem értettem meg a határozatban foglaltakat. A felmentésemmel a táppénz ellátásom megszűnt. Az egészségbiztosítási jogosultságommal kapcsolatban pedig különböző helyekről, egymással ellentétes információkat kaptam. Mivel a családom eltartásáról továbbra is gondoskodnom kell, ezért [REDACTED] álláskereső járadékot igényeltem. A helyzetemet súlyosbította, hogy a volt munkáltatóm, a [REDACTED] jogellenesen ki nem adott [REDACTED] nap megmaradt szabadságomat nem váltotta meg a szolgálati viszonyom megszűnésekor, hanem elévülésre hivatkozott.

Szeptemberben nyújtottam be a felülvizsgálati kérelmet a Kúriának. A történetek felidézése további megterhelést jelentett. Októberben kerültem olyan állapotba, hogy képes voltam áttanulmányozni a kormányhivatal határozatát, majd újból benyújtottam a rokkantsági ellátás iránti kérelmet. Közben az álláskereső járadék megszüntetése iránt is intézkednem kellett. Mire eljutottam oda, hogy októberben kézbesítették a rokkantsági ellátás megállapításáról szóló határozatot, minden erőm elfogyott. A járványhelyzet jelentősen megnehezített mindenféle ügyintézkedést. A szakorvos által nyújtott gyógykezeléssel, illetve a családom lelki támogatásával sikerült elkerülnöm a stroke-ot és a szívinfarktust. A Kúria határozatának ismeretében az alkotmányjogi panasz indítványomat haladéktalanul előterjesztettem. A hiányosan előterjesztett indítványom is mutatja az akkori pszichés állapotomat. Az egészségi állapotom miatt hosszabb időre volt szükségem a viszonylag

rendezett gondolkodáshoz. A történetek nagyon megviseltek. Rendszeresen gyógyszert szedek. Az indítványom előterjesztésének időpontja tekintetében végtelennek tartom magamat. Szét voltam esve. A gondolkodásom össze volt zavarodva. Képtelen voltam mindenre figyelni. A családom eltartásának kérdése, illetve az életben maradásom foglalkoztattak nagyon erősen. Az akadályoztatásom oka most is fennáll. Az egészségi állapotom most is rossz, de legalább már nem a pusztán életben maradás foglalkoztat. A kezelőorvosomat rendszeresen felkeresem, és a felírt gyógyszert beszedem. Így már rendezettebben tudok gondolkodni. A megjelölt körülmények miatt kérem, szíveskedjenek elfogadni az igazolási kérelmet. A kérelmem alátámasztására 1-6. sorszámon okiratokat csatolok.

II./ Az indítványom tekintetében a következőket adom elő:

2020. augusztus 25-ig bírói szolgálati viszonyban álltam. A szolgálati viszonyom a szolgálati bíróságok határozatai következtében szűnt meg. Az indítványom a Fővárosi Ítéltábla mellett működő elsőfokú szolgálati bíróság SZF.13/2019/81., valamint a Kúria mellett működő másodfokú szolgálati bíróság SzfF.8/2020/9. számú határozataival elbírált bírósági ügyre vonatkozik. A megjelölt ügyben alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán sérült az Alaptörvényben biztosított jogom (Abtv. 26. § (1) bekezdése), valamint a bírósági ügy érdemében hozott döntés az Alaptörvényben biztosított jogaimat sértette (Abtv. 27. § (1) bekezdése). A Kúria 2020. december 2-án meghozott Mfv.X.10.165/2020/2. számú határozata szerint nincs helye felülvizsgálati eljárásnak, így a rendelkezéseimre állt jogorvoslati lehetőséget a fellebbezéssel kimerítettem.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét megállapító rendelkezést az indítvány elbírálására, illetve az indítványozási jogosultságom meglétét, az Alaptörvény 24. cikke (2) bekezdésének c) és d) pontjaiban, illetve (3) bekezdésének a) és b) pontjaiban, valamint az Abtv. 26. §-ának (1) bekezdésében, illetve a 27. §-ának (1) bekezdésében jelölöm meg.

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság adjon helyt az alkotmányjogi panasz indítványomban foglaltaknak, szíveskedjen megállapítani, hogy a Bjt. 122. §-ának (1) bekezdése ellentétes az Alaptörvény több rendelkezésével, és szíveskedjen megsemmisíteni a Bjt. 122. §-ának (1) bekezdését (Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés a) pontja).

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság szíveskedjen megállapítani, hogy a Fővárosi Ítéltábla mellett működő elsőfokú szolgálati bíróság SZF.13/2019/81., valamint a Kúria mellett működő másodfokú szolgálati bíróság SzfF.8/2020/9. számú határozatai ellentétben állnak az Alaptörvény több – később részletesen is meghivatkozott –, rendelkezésével, és kérem szíveskedjenek megsemmisíteni a bírói döntéseket (Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja). Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság rendelkezzen arról is, hogy a bírói határozatok megsemmisítése miatt, a bírói szolgálati viszonyomat helyre kell állítani (Abtv. 52. § (1b) f) pont).

Álláspontom szerint azok a kérdések amiket az indítványomban felvetek, alapjogi jelentőséggel bírnak.

Az indítványom indokainak bemutatását megelőzően idézem a vonatkozó rendelkezéseket az Alaptörvényből, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvényből (Bsz.), valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvényből (Bjt.).

Az Alaptörvény:

1./ Magyarország független, demokratikus *jogállam*. (ALAPVETÉS B) cikk (1) bekezdése)

2./ Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének *alapja*. Az Alaptörvény és a jogszabályok *mindenkire* kötelezőek. Az Alaptörvény rendelkezéseit azok *céljával*, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni. (ALAPVETÉS R) cikk (1)-(3) bekezdései)

3./ Senkit nem lehet kínzásnak, *embertelen, megalázó bánásmódnak* vagy büntetésnek alávetni, valamint szolgaságban tartani. (SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG III. cikk (1) bekezdés)

4./ Mindenkinnek joga van a *véleménynyilvánítás* szabadságához. (SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG IX. cikk (1) bekezdése)

5./ A törvény előtt mindenki *egyenlő*. (SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG XV. cikk (1) bekezdése)

6./ Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok *részrehajlás* nélkül, *tisztességes* módon és észszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben *meghatározottak* szerint kötelesek döntéseiket indokolni. (SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG XXIV. cikk (1) bekezdése)

7./ Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és *pártatlan* bíróság *tisztességes* és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül bírálja el. Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy *jogorvoslattal* éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. (SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése)

8./ Az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját; alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az Alkotmánybíróság megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes jogszabályt vagy jogszabályi rendelkezést, az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést. (AZ ÁLLAM Az Alkotmánybíróság 24. cikk (2) bekezdés c) és d) pontjai, illetve a (3) bekezdés a) és b) pontjai)

9./ A bíróságok *igazságszolgáltatási* tevékenységet látnak el. (AZ ÁLLAM A bíróság 25. cikk (1) bekezdés)

10./ A bírák függetlenek, és csak a *törvénynek* vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak. A bírákat tisztségükből csak *sarkalatos* törvényben meghatározott *okból* és eljárás *keretében* lehet elmozdítani. (26. cikk (1) bekezdés)

11./ A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok *céljával* és az *Alaptörvénnyel* összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az *Alaptörvény* és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. (28. cikk)

A Bszi. rendelkezései:

12./ Magyarországon a bíróságok *igazságszolgáltatási*, továbbá törvény által meghatározott egyéb tevékenységet látnak el. (1. §)

13./ A bíróságok a jogalkalmazási tevékenységük során biztosítják a jogszabályok *érvényesülését*. (2. § (2) bekezdés)

14./ A bírák és az ülnökök függetlenek, *a jogszabályok alapján* meggyőződésüknek megfelelően döntenek, az ítélezési tevékenységükkel összefüggésben nem befolyásolhatók és nem utasíthatók. (3. §)

15./ A bíróság előtt *mindenki* egyenlő. (7. §)

16./ A bíróság a határozatát – ha törvény másképpen nem rendelkezik – *indokolni* köteles. (13. § (1) bekezdés)

A Bjt. rendelkezései:

17./ A bíró tevékenységének megkezdése előtt esküt tesz. Az eskü szövege a következő: Fogadom, hogy Magyarországhoz és annak *Alaptörvényéhez* hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom. Fogadom, hogy a rám bízott ügyeket *tisztességes* eljárásban, *részrehajlás* nélkül, *lelkiismeretesen*, *kizárólag* a törvényeknek megfelelően bírálok el; hivatásom gyakorlása során az *igazságosság* és a *méltányosság* vezérel. (22. § (1) bekezdés)

18./ A bíró hivatását *esküjéhez hűen köteles* gyakorolni, igazságszolgáltatási feladatainak teljesítését nem tagadhatja meg, a rábízott ügyekben folyamatosan, *lelkiismeretesen* köteles eljárni. (36. § (1) bekezdés)

19./ A bíró köteles a tisztségéhez *méltó, kifogástalan* magatartást tanúsítani és tartózkodni minden olyan megnyilvánulástól, amely a bírósági eljárásba vetett *bizalmat* vagy a bíróság tekintélyét csorbítaná. (37. § (2) bekezdés)

20./ Fegyelmi vétséget követ el a bíró, ha vétkesen a szolgálati viszonyával kapcsolatos *kötelezettségeit* megszegi, vagy az életmódjával, magatartásával a bírói hivatás tekintélyét sérti vagy veszélyezteti. (105. §)

21./ A vizsgálóbiztos köteles a tényállás megállapításához szükséges *valamennyi* körülményt tisztázni. (120. § (1) bekezdés)

22./ A tárgyaláson a szolgálati bíróság tanácsa bizonyítást *vehet* fel. (122. § (1) bekezdés)

23./ A tárgyaláson az eljárás alá vont bíró *kérdéseket tehet* fel. (122. § (2) bekezdés)

24./ A szolgálati bíróság tanácsa *indokolással* ellátott határozatot hoz az ügyben. (123. § (1) bekezdés)

25./ A másodfokú eljárásra és határozatra egyebekben *az elsőfokú eljárás szabályait* kell megfelelően alkalmazni. (125. § (4) bekezdés)

A./ A szolgálati bíróságok az ügyekben fegyelmi eljárást folytattak le. Erre vonatkozó kezdeményezés(ek) alapján jártak el. A Bjt., illetve a Polgári Perrendtartás (2016. évi CXXX. törvény) szabályait alkalmazták. Álláspontom szerint a Bjt. szabályozása nem felel meg a *jogállamiság* követelményeinek. A szabályozás rendkívül hiányos.

A jogállamban a lényeges társadalmi viszonyokat jogszabályok rendezik. A hatóságok kodifikált szabályok alapján, ezek betartásával végzik a feladataikat. A jogalanyok meg tudják ismerni és meg tudják érteni a jogszabályok rendelkezéseit. Ennek során fel tudják ismerni a jogi szabályozás belső

összefüggéseit is. Egy eljárási jogszabály esetében a jogalany tisztában van az eljárásbeli helyzetével, a szerepével, a lehetőségeivel, és így alapvető kérdésekben kiszámítható cselekvéseket várhat el az ügyében eljáró hatóságtól. Ezáltal a saját cselekvéseit is észszerűen és korrekten meg tudja szervezni. A jogállamban az eljárásjogi szabályozás mozgásteret és törvényes lehetőségeket biztosít a jogalanyok számára.

Az eljárási kérdéseket szabályozó jogszabályok általában terjedelmes jogszabályok. Részletekbe menően szabályozzák az eljárásban részt vevő személyek szerepkörét, feladatait, jogait és kötelezettségeit. Az eljárási jogszabálynak világosan és érhetően meg kell határozni az eljárás menetét, az adott fázisban teljesítendő kötelezettségeket és gyakorolható jogokat.

Az eljáró hatóságok cselekvéseinek meg kell felelniük a vonatkozó eljárási szabályoknak, az alapvető cselekvéseiknek pedig *teljes összhangban kell lenniük* az Alaptörvény rendelkezéseivel.

Az eljárás alá vont személynek tisztában kell lennie azzal, hogy milyen okból, milyen kötelesség megszegése miatt indult eljárás ellene. Ha ezt nem érti, akkor igényelheti, hogy a hatóság világosítsa fel őt a legalapvetőbb kérdésekről és összefüggésekről. Az eljárás alá vont személy azt is igényelheti, hogy az eljárás elemi szabályairól felvilágosítást kapjon.

Az eljárás alá vont személyt megilleti az a jog, hogy az ügyét olyan személyek bírálják el, akik érdektelenek, elfogulatlanok, pártatlanok, és így részrehajlás nélkül tudják vizsgálni az adatokat és a körülményeket. Ha az eljárás során bármi okból az elfogultság gyanúja merül fel, akkor a hatóságnak ezt időben meg kell szüntetnie, és az addig lefolytatott eljárást egy elfogulatlan hatósági személynek meg kell ismételnie.

A jogalany alappal várhatja el a hatóságoktól, hogy tisztában legyenek az Alaptörvény rendelkezéseivel, azokat helyes tartalommal ismerjék, értelmezzék és alkalmazzák. A jogalany azt is elvárhatja, hogy amit az Alaptörvény alapjogként deklarál, annak gyakorlása nem keletkeztet kötelességszegést.

A jogállami követelmények szerint megalkotott eljárási jogszabálynak azt is szabályoznia kell, hogy a hatóság milyen módon dokumentálja az eljárás történéseit, a cselekvéseket (jegyzőkönyv), és az eljárásban részt vevő személyek ezeket a dokumentumokat hogyan ismerhetik meg. Ha hibát, hiányosságot vagy szabálytalanságot észlelnek, akkor milyen módon kérhetik ezek korrigálását, és hatóságnak milyen teendői vannak ekkor.

Egy eljárási törvénynek szabályoznia kell a bizonyítási eljárás menetét. Ennek keretében arról is rendelkeznie kell, hogy az eljárást megindító kezdeményezésnek mik a kellékei, az ilyen iratnak minimálisan mit kell tartalmaznia. Arról is szólnia kell, hogy mi a bizonyítás tárgya, mik a bizonyítási eszközök, és hogy kinek a feladata az állított tények, adatok bizonyítása.

Ha a hatóság lefolytatta a bizonyítást, akkor ezután a rendelkezésére álló adatokat össze kell vetnie egymással, és meg kell állapítania a tényállást. Ennek során meg kell indokolnia, hogy mely bizonyítékok alapján milyen tényeket látott bizonyítottnak, illetve hogy mely bizonyítékokat miért nem fogadott el. A hatóságnak azt is meg kell indokolnia, hogy a megállapított tényekből milyen módon és mire vont le következtetéseket. A hatóságnak meg kell hivatkoznia az általa alkalmazott konkrét jogszabályi rendelkezéseket.

Ha a hatóság döntésével bármelyik szereplő nem ért egyet, akkor a határozat rá vonatkozó része tekintetében jogorvoslással élhet. Ha az eljárás alá vont személy fellebbezést nyújtott be, akkor joggal várhatja el, hogy a másodfokon eljáró hatóság a fellebbezését minden részletében ismerje és az előadott kérelmekkel foglalkozzék is. A fellebbező személy azt is elvárhatja, hogy a másodfokon

eljáró hatóság az elsőfokú eljárás adatait teljeskörűen ismerje. *Az Alaptörvénnyel ellentétes adatokat, cselekvéseket felismerje, észlelje. Az Alaptörvény és a jogszabályok rendelkezéseit a másodfokú bíróságnak is úgy kell értelmeznie és alkalmaznia, ahogyan azt az Alaptörvény előírja.*

Az eljárási rendelkezéseknek azt is rendezniük kell, hogy mikor tekinthető az elsőfokú határozat megalapozottnak, mik a megalapozatlanság esetei, a megalapozatlanságot hogyan lehet kiküszöbölni. Az eljárási jogszabálynak arról is rendelkezni kell, hogy mikor van helye bizonyításnak a másodfokú eljárásban, és a másodfokú hatóság mely esetekben, mire alapozva dönthet másként. Álláspontjának kialakításakor és határozatának meghozatalakor a másodfokú bíróságnak is konkrét jogszabályi rendelkezéseket kell megjelölnie, mert az eljárása csak ekkor tekinthető törvényesnek.

Ezeknek a jogállami követelményeknek, elvárásoknak a bírósági eljárásokban is érvényesülniük kell.

A bíróságok *igazságszolgáltatási tevékenységet* látnak el. Az eljárásuk során kérelmeket, indítványokat bírálnak el. Ehhez a tevékenységhez tisztázni kell a történéseket. Fel kell deríteni a valóban megtörtént eseményeket. Ennek érdekében bizonyítási eljárást kell lefolytatni. Bizonyítási eszközöket kell megvizsgálni. A bíróságok a döntéseiket, határozataikat tényekre, illetve a tényekből levont következtetésekre alapozzák. Az igazságszolgáltatási tevékenység lényeges eleme, hogy a bíróság az általa megállapított tényállást összeveti a vonatkozó jogszabályok rendelkezéseivel, majd a jogszabályok rendelkezéseit a tényállásra vonatkoztatva hozza meg a határozatát. *Ennek során ügyelnie kell arra, hogy a jogszabályok rendelkezéseit úgy értelmezze, ahogy azt az Alaptörvény előírja. A bíróságnak az igazságot kell szolgáltatnia.*

Egy bírósági eljárással szemben *alaptörvényi követelmény, hogy tisztességesen kell lefolytatni.* A bíróságnak ezért biztosítania kell, hogy az eljárásban résztvevő, ellentétes érdekű felek, azonos feltételek mellett előterjeszthessék a bizonyítási eszközeiket (a fegyverek egyenlőségének elve, a tisztességes eljárás követelménye). A bíróságnak a bizonyítási eszközöket meg is kell vizsgálnia; a megalapozott tényállás megállapítása, illetve a megalapozott határozat meghozatala érdekében. Ha bármelyik fél bizonyítási indítványt terjeszt elő, akkor tudnia kell, hogy annak mi lett a sorsa.

A Bjt. 122. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezés tekintetében a következőkre hivatkozok. E törvényi rendelkezés szerint a szolgálati bíróság eljárásában, a tárgyaláson nem kötelező bizonyítás felvétele. Ez csak egy lehetőség („bizonyítást vehet fel”). A szolgálati bíróságnak így törvényi felhatalmazása van arra, hogy egy bármilyen tartalmú kezdeményezés alapján, bizonyítás felvétele nélkül, érdemben elbírálhassa a fegyelmi felelősség kérdését. Ehhez elegendő lehet egy fegyelmi kezdeményezés, illetve a vizsgálóbiztos által végzett tevékenység eredménye. Ez nem felel meg az Alaptörvény azon rendelkezéseinek, amiket a 6., 7. és a 9. pontokban hivatkoztam meg (részrehajlás nélkül, tisztességes módon, pártatlanul folytatott igazságszolgáltatási tevékenység).

Mivel a bíróságoknak igazságszolgáltatási tevékenységet kell végezniük és az ügyeket pártatlanul és tisztességesen kell elbírálniuk, ezért joggal merül fel a kérdés: Miként lehet igazságszolgáltatási tevékenységet végezni bizonyítás felvétele nélkül? Bizonyítási eszközök beszerzése és megvizsgálása nélkül, lehet-e igazságszolgáltatási tevékenységet végezni? Bizonyítás felvétele nélkül, hogyan lehet tisztességesen lefolytatni egy bírósági eljárást? A bírák hogyan tudják így teljesíteni az esküjükben tett fogadalmukat?

A Bjt. 122. §-a (1) bekezdésének szabályozása szerint kizárólag a szolgálati bíróság döntésétől függ az, hogy az eljárás alá vont bíró javára szóló körülményeket, az általa megjelölt bizonyítékok beszerzésével és megvizsgálásával, a tárgyaláson lefolytatott bizonyítás alapján tisztázzák. Az ilyen szabályozás nem biztosítja a pártatlan, részrehajlás nélküli, tisztességes módon lefolytatott eljárást

lehetőségét (az Alaptörvény 6. és 7. pontban meghivatkozott rendelkezései). (Az ilyen szabályozás amiatt sem kielégítő, mert lehetőséget ad a joggal való visszaélésre.) Az Alaptörvény hivatkozott rendelkezései csak oly módon juthatnak érvényre, ha a szolgálati bíróság bizonyítás felvétele után (a bizonyítási eszközökből származó bizonyítékok egybevetésével, mérlegelésével és értékelésével) foglal állást a felelősség kérdésében.

A bizonyítási indítványok előterjesztésének (elbírálásának) kérdése, a bizonyítási eszközök beszerzésének és megvizsgálásának kérdése, *a vizsgálóbiztos eljárásában* is hiányosan van szabályozva. A Bjt. 120. §-ának (1) bekezdése szerint a vizsgálóbiztos köteles a tényállás megállapításához szükséges valamennyi körülményt tisztázni. Az eljárás alá vont bírót meghallgatja, tanúkat hallgathat ki, szakértőt vehet igénybe, iratokba tekinthet be. Ha viszont a vizsgálóbiztos a törvényes feladatát nem teljesíti, vagy nem megfelelően teljesíti, akkor az eljárás alá vont bíró ezzel szemben nem tud jogorvoslással élni. Ha pedig a szolgálati bíróság a tárgyaláson nem vesz fel bizonyítást, akkor csak a rosszul lefolytatott vizsgálat során rögzített adatok használatával tudja elbírálni a kezdeményezést. Ez ellentétes a pártatlan és tisztességes eljárás követelményével. A szolgálati bíróságoknak részrehajlás nélkül és tisztességes módon kell intézniük az ügyeket és igazságszolgáltatási tevékenységet kell végezniük (az Alaptörvénynek a 6., 7. és 9. pontban hivatkozott rendelkezései szerint).

A fent bemutatott körülmények azt támasztják alá, hogy a Bjt. 122. §-ának (1) bekezdése az Alaptörvény több rendelkezésével is ellentétes. Kérem ezért, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság szíveskedjen megsemmisíteni ezt a rendelkezést.

A Bjt. megsemmisíteni kért rendelkezése szoros összefüggésben van az ellenem indult fegyelmi ügy elbírálásának módjával és a meghozott bírói határozatokkal.

B./ A szolgálati bíróságok hivatkozott határozataival elbírált egyéni ügyre rátérve, a következőket kívánom előadni. A volt munkáltatóm elnöke 2016 nyara óta számos fegyelmi eljárást kezdeményezett ellenem. Az első három ügyben a szolgálati bíróságok felmentő rendelkezéseket hoztak és megállapították, hogy nem követtem el fegyelmi vétséget. A szakmai értékeléssel kapcsolatos negyedik ügyben pedig a javamra döntöttek, és megállapították, hogy kiválóan elvégzem a munkámat.

Ezen eljárások során azt tapasztaltam, hogy a munkahelyemen különféle feljegyzések készültek rólam, majd ezek alapján fegyelmi eljárásokat kezdeményeztek. A feljegyzéseket csak utóbb, a vizsgálóbiztos előtti meghallgatások alkalmával ismertem meg. Ez nagyon furcsa volt számomra, mert a vezetőimmel mindig korrekt párbeszédre törekedtem. A tárgyilagos és higgadt párbeszéd azonban valamilyen okból mindig kimaradt a kommunikációból.

A törvényszék elnöke által 2016 nyara óta kezdeményezett fegyelmi eljárások azt mutatták számomra, hogy a szolgálati bíróságok igyekeztek meggyőződni arról, hogy a kezdeményezésekben közölt állítások megalapozottak-e, hogy mi történt ténylegesen, és megállapítható-e bármilyen vétkes köteleességszegés a terhemre. A szolgálati bíróságok ekkor valódi bizonyítási eljárást folytattak le. Megvizsgálták az általam megjelölt bizonyítási eszközöket. A megjelölt személyeket tanúként hallgatták meg, és megvizsgálták az általam becsatolt iratokat, illetve beszerezték a megjelölt iratokat. A megvizsgált bizonyítékok alapján a szolgálati bíróságok hiánytalan és megalapozott tényállásokat állapítottak meg, és ezekből helyes következtetéseket vontak le.

A szolgálati bíróságok viselkedése azonban egy idő után megváltozott. Ennek okát nem tudnám meghatározni. A változást úgy tudnám jellemezni, hogy már nem voltak kíváncsiak a valóban megtörtént eseményekre. Már nem akarták tisztázni, hogy ki, mikor, mit cselekedett. A szolgálati bíróságok ezután már csak virtuális, imaginárius tényállásokat készítettek, és azokból vontak le

különbféle következtetéseket. Valódi bizonyítást már nem folytattak le. Az eljárás kezdeményezője, illetve az ő érdekében eljáró személyek nyilatkozatait bemondásra elfogadták, míg az általam megjelölt bizonyítási eszközöket nem akarták beszerezni és megvizsgálni. Ez komolyan megingatta a jogállamiságba és a tisztességes bírósági eljárásba vetett bizalmamat.

De hogy tárgyilagos legyek, meg kell említenem egy kivételt. Az egyik további ügyben az elsőfokú szolgálati bíróság nagyon korrekt bizonyítási eljárást folytatott le. Ennek során hiánytalanul tisztázta a tényeket, ezeket összevetette a hatályos jogszabályok rendelkezéseivel, és arra a következtetésre jutott, hogy nem követtem el fegyelmi vétséget. A másodfokú szolgálati bíróság azonban – *anélkül, hogy bármilyen bizonyítást vett volna fel* –, felülmérlegelte az elsőfokú bíróság álláspontját, és fegyelmi felelősséget állapított meg. Ennek során az elsőfokú eljárásban tételesen megcáfolt adatokat igaznak fogadtak el.

Az alkotmányjogi panasz indítványommal kapcsolatos egyedi ügyben a szolgálati bíróságok oly módon folytatták le az eljárást, hogy az nem felelt meg az Alaptörvény több rendelkezésének. A szolgálati bíróságok érdemi döntései több ponton is ellentétesek az Alaptörvénnyel, és sértik az Alaptörvényben biztosított jogaimat. A bírói döntések *a véleménynyilvánítás szabadságát* is vétkes kötelelességzegésként értelmezték, *előírt kötelezettségek nélkül* felelősséget állapítottak meg, illetve *a bírói függetlenséget törölték* az Alaptörvényből. Az elsőfokú szolgálati bíróság pedig *embertelen, megalázó bánásmódban* részesített.

Az eljárás során folyamatosan igényeltem, hogy jussanak érvényre *a tisztességes eljárás* alkotmányos követelményei. Még a Római Egyezmény rendelkezéseire is hivatkoztam. Feltételeztem, hogy a szolgálati bírák tisztában vannak az Alaptörvény rendelkezéseivel és e rendelkezések primátusával. Az Alaptörvény hatályba lépésének időszakában külön oktatást szerveztek a bírácoknak, ahol részletesen bemutatták a rendelkezéseket, és felhívták a figyelmet azok jelentőségére a jogalkalmazás során.

Az eljárás során folyamatosan igényeltem, hogy adjanak felvilágosítást *az alkalmazott jogszabályokról, az eljárásbeli jogaimról és kötelezettségeimről*. Kértem, hogy magyarázzák el az állított fegyelmi vétségeket és jelöljék meg, hogy konkrétan melyik előírt kötelezettségemet szegtem meg. Jeleztem, hogy ha a véleményemet kinyilvánítom egy munkaszervezési kérdésben (vagy idézek egy hatályos törvényi rendelkezést), akkor az nem minősülhet vétkes kötelelességzegésnek. Azt is jeleztem, hogy az Alaptörvény szerint a bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, az ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak (a 10. pontban hivatkozott rendelkezés). Hivatkoztam arra is, hogy a közjogi szervezetszabályozó eszközök (például az OBH elnökének normatív utasítása), a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 1. §-a (1) bekezdés rendelkezései szerint nem minősülnek jogszabálynak, törvénynek. A bíró a szolgálati viszonya keretében a bírósági vezető *törvényen alapuló és az ítékezés érdemét nem érintő igazgatási intézkedéseit* köteles teljesíteni és azok érvényesülését elősegíteni (Bjt. 37. § (5) bekezdése).

Folyamatosan kértem, hogy az ügy elbírálásában csak olyan személyek vegyenek részt, akik minden szempontból *elfogulatlanok és pártatlanul, tisztességesen* viszonyulnak az elbírálandó kérdésekhez.

Kértem, hogy szabályosan foglalják jegyzőkönyvbe a nyilatkozataimat és a mellettem szóló személyek nyilatkozatait. Kértem, hogy korlátozások nélkül gyakorolhassam a Bjt.-ben biztosított kérdésési jogomat. Kértem, hogy a kérdéseimre adott válaszokat szabályosan foglalják jegyzőkönyvbe. Kértem, hogy hallgassák meg az általam megjelölt személyeket tanúként, és vizsgálják meg az általam becsatolt okirati bizonyítékokat.

Az elsőfokú eljárásban elfogult szolgálati bírák vettek részt. Ennek okát többször is megjelöltem részletesen, és igazoltam a vonatkozó adatokat. Az elsőfokú szolgálati bíróság az elfogultságot nem szüntette meg. Az elfogultsági indítványaimat végül *csak az érdemi ügydöntő határozat meghozatala után bírálták el*. Ez már önmagában jelezte, hogy az eljárás nem volt tisztességesen lefolytatva (az Alaptörvény 6. és 7. pontban hivatkozott előírásai).

A vizsgálóbiztostól kértem, hogy úgy lássa el a feladatait, ahogyan azt a Bjt., illetve a Szolgálati Bíróságok Ügyrendje 9. §-ának (7) bekezdése írja: a fegyelmi vétség elkövetését, fennállását alátámasztó tények mellett fordítson azonos súlyú figyelmet azokra a tényekre is, amelyek az adott esetben kizárhatják a fegyelmi vétség megállapítását. A vizsgálóbiztos nem magyarázta el nekem az állított fegyelmi vétségek mibenlétét és nem vizsgálta meg az általam igazolt, illetve meghivatkozott adatokat, körülményeket. Felvilágosítást kértem arról, hogy kinek a törvényes feladata a kezdeményezésben leírtak bizonyítása. A vizsgálóbiztos azt közölte, hogy az ilyen jellegű megbeszélés nem képezi a meghallgatás tárgyát. A vizsgálóbiztos a feladatának elvégzése során iratellenes megállapításokat is tett, például azt rögzítette, hogy Pécsen jártam egyetemre, illetve hogy tagja vagyok egy felvételi vizsgabizottságnak.

Az elsőfokú szolgálati bíróság a tárgyalásán közölte, hogy nem intézhetek kérdést a bírósághoz, azaz *nem kérhetek felvilágosítást* tőlük. Az elsőfokú szolgálati bíróság nem biztosította számomra, hogy törvényesen gyakorolhassam a kérdezési jogomat. A közvetlen munkatársam tanúkénti meghallgatásakor végül már egyáltalán nem kérdezhettem, és az addig kapott válaszokat pedig nem foglalták maradéktalanul jegyzőkönyvbe. A jegyzőkönyv kijavítása iránti kérelmeimet nem teljesítették.

Végül úgy akarták megakadályozni, hogy az általam bemutatott bizonyítási eszközöket meg kelljen vizsgálniuk, hogy a ki akartak utasítani a tárgyalásról, illetve ki akartak vezetetni. A tanács elnöke nyíltan kijelentette, hogy bármit megtehet az eljárásban. Ezek nagyon súlyos jogsértések. Az ilyen viselkedésre a szolgálati bíróságoknak nincs törvényi felhatalmazása. Ezek a történések is igazolják, hogy *az ügy pártatlan és tisztességes elbírálása nem valósult meg (az Alaptörvény 6. és 7. pontban megjelölt rendelkezései)*. A törvényi felhatalmazás nélkül elrendelt kényszerítő cselekmények (kiutasítás, kivezetetés) embertelen, megalázó bánásmódnak számítanak (az Alaptörvény 3. pontban megjelölt rendelkezése). Az ilyen önkényes megnyilvánulás azt jelzi, hogy a szolgálati bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy az Alaptörvény rendelkezései mindenkire, így a szolgálati bíróságra is kötelezőek (az Alaptörvény 2. pontban megjelölt rendelkezése). A szolgálati bíróság az emberi méltóság fogalmát tévesen értelmezte, nem úgy, ahogyan azt az Alaptörvény 28. cikkében írtak szerint kellett volna.

Az elsőfokú szolgálati bíróság elutasította a két tanú meghallgatása iránt előterjesztett bizonyítási indítványomat. A Bjt. egyáltalán nem ad szabályozást a bizonyítási indítványok mikénti elbírálására. Egy tisztességesen lefolytatott bírósági eljárásban azonban a bíróságnak ügyelnie kell arra, hogy a fegyverek egyenlőségének elve megvalósuljon. Az eljárás alá vont bírónak lehetősége kell hogy legyen arra, hogy az általa megjelölt bizonyítási eszközöket ugyanúgy megvizsgálják, mint az eljárás kezdeményezője által megjelölt bizonyítási eszközöket. Az eljárás így további szempontokból sem volt tisztességesen lefolytatott eljárás (az Alaptörvény 5., 6. és 7. pontokban megjelölt rendelkezései).

Az elsőfokú bíróság a tevékenysége során úgy értelmezte a jogszabályokat, amely jogértelmezés nem volt összhangban a jogszabályok céljával és az Alaptörvénnyel (az Alaptörvénynek a 11. pontban meghivatkozott rendelkezései).

Figyelmen kívül hagyták, hogy a bírósági eljárásnak alapvető célja az igazság kiderítése. Figyelmen kívül hagyták, hogy a bíróságnak részrehajlás nélkül, pártatlanul és tisztességes módon kell

igazságszolgáltatási tevékenységet végeznie (az Alaptörvénynek a 6., 7. és 9. pontokban meghivatkozott rendelkezései). Figyelmen kívül hagyták, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő (az Alaptörvénynek az 5. pontban meghivatkozott rendelkezése). Figyelmen kívül hagyták, hogy az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja, illetve hogy az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek (az Alaptörvénynek a 2. pontban meghivatkozott rendelkezése).

Ha betartották volna az Alaptörvény rendelkezéseit, akkor nem kerülhetett volna sor olyan önkényes megnyilvánulásokra, mint amiket a tárgyalási jegyzőkönyv tartalmaz (kiutasítás és kivezetés közlése, illetve kinyilvánítása annak, hogy a tanács elnöke bármit megtehet az eljárásban).

A másodfokú eljárásban is előadtam a bizonyítási indítványomat és kértem a megjelölt személyek tanúkénti meghallgatását. *A másodfokú bíróság még csak el sem bírálta a bizonyítási indítványt.* (Az Alaptörvény 7. pontban megjelölt rendelkezései szerint el kellett volna bírálni az indítványt - „bírálja el”.)

A bizonyítási indítványomat elutasító elsőfokú határozatot is megfellebbeztem. *A másodfokú szolgálati bíróság nem foglalkozott ezzel a fellebbezéssel.* A kérésem pedig jelentős volt, mert elfogultsági bejelentést is tettem ennek okán. (Az Alaptörvény 7. pontban megjelölt rendelkezései szerint el kellett volna bírálni az indítványt – „bírálja el”.)

A másodfokú bíróságtól is kértem, hogy szabályosan foglalják jegyzőkönyvbe a nyilatkozataimat. Ez csak részben valósult meg. A másodfokú tárgyalás elején jeleztem, hogy az idéző végzés szerint 2020. január 23-án (még az elsőfokú határozat meghozatala előtt) tüzték ki a másodfokú tárgyalást július 6-ra. A tanács elnöke ekkor magyarázkodni kezdett. Ez kimaradt a jegyzőkönyvből. De az esemény megtörtént, mert igazolja a 13. oldalon, a 3. bekezdésben lévő szöveg, hogy nyilatkoztam a kitűző végzésről.

A másodfokú eljárásban sem valósultak meg pártatlan és tisztességes igazságszolgáltatási tevékenység alkotmányos követelményei (az Alaptörvénynek a 6., 7. és 9. pontokban meghivatkozott rendelkezései).

A másodfokú bíróság a jogszabályok értelmezése során teljes mértékben eltért az Alaptörvény 28. cikkében előírt rendelkezésektől, és ennek következtében a bírói függetlenséget törölte az Alaptörvényből. A másodfokú bíróság határozatának indokolása a 11. oldalon a következőket tartalmazza: „semmiféle kötelmet nem tűr el, nem fogadja el az igazgatási vezető hatáskörében végzett tevékenységét, de a bírósági *szervezetre* kiadott normatív utasítást sem tartja magára kötelezőnek...”.

Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok *céljával* és az *Alaptörvénnyel* összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az *Alaptörvény* és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

A másodfokú határozatban közölt álláspont igazolja, hogy a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 1. §-a (1) bekezdésének rendelkezését, valamint a Bjt. 37. § (5) bekezdésének rendelkezését a szolgálati bíróságok a törvények céljával ellentétesen, illetve alaptörvény-ellenesen értelmezték. Az ilyen jogértelmezés az Alaptörvény rendelkezéseivel ellentétes jogfelfogáshoz vezet. *Ez azt jelenti, hogy a bírák nem függetlenek, nem csak a törvénynek vannak alárendelve, és az ítélezési tevékenységükben bármire utasíthatóak.* Ez a jogállamiság téves felfogását jelenti.

A Bjt. preambuluma egyértelműen megjelöli, hogy az Országgyűlés, az Alaptörvény végrehajtására, az Alaptörvény 25-28. cikke alapján alkotta meg a 2011. évi CLXII. törvényt, *a bírói függetlenség és pártatlanság alkotmányos elvének maradéktalan érvényre juttatása érdekében*.

Az Alaptörvény T) cikke (1) bekezdése meghatározza, hogy általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és jogszabály állapíthat meg. A T) cikk (2) bekezdése felsorolja, hogy mely normák minősülnek jogszabálynak: a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelet, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet.

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 1. §-a (1) bekezdésének rendelkezése szerint a közjogi szervezetszabályozó eszköz (így az OBH elnökének normatív utasítása is, ugyanezen törvény 23. §-a (4) bekezdésének d) pontja szerint) nem jogszabály. Az ilyen közjogi szervezetszabályozó eszköz az OBH elnökének *vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét, működését, tevékenységét szabályozhatja*. A bírák azonban nem irányított szervek, hanem olyan személyek, akik az Alaptörvény 26. cikkének (1) bekezdésében meghatározottak szerint függetlenek, és *csak a törvénynek vannak alárendelve*, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak.

A Bjt. 37. §-ának (5) bekezdésében írtak szerint a bíró a szolgálati viszony keretében köteles a bírósági vezető törvényen alapuló és az ítékezés érdemét nem érintő igazgatási intézkedéseit teljesíteni és azok érvényesülését elősegíteni. A fegyelmi eljárás kezdeményezője nem jelölt meg olyan törvényi rendelkezéseket, amelyekre az igazgatási intézkedéseit alapozta. A vizsgálóbiztos és a szolgálati bíróságok elzárkóztak attól, hogy e tekintetben felvilágosítást adjanak.

A szolgálati bíróságok tevékenysége ellentétes volt az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdésében, a XXVIII. cikkének (1) és (7) bekezdéseiben, valamint a 25. cikkének (1) bekezdésében foglalt előírásokkal (a 6., 7. és a 9. pontban meghivatkozott rendelkezések).

A másodfokú bíróság az alkalmazandó eljárásjog tekintetében is eltért az Alaptörvény rendelkezésétől, amikor közölte, hogy a Polgári Perrendtartást alkalmazta a Bjt.-ből hiányzó rendelkezések pótlására.

Az Alaptörvény 26. cikkének (1) bekezdése szerint a bírákat tisztségükből csak *sarkalatos törvényben* meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani. Az Alaptörvény T) cikkének (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a sarkalatos törvény olyan törvény, amelynek elfogadásához és módosításához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges. A Polgári Perrendtartásról szóló törvény az Alaptörvény szerint nem sarkalatos törvény.

Az *igazságszolgáltatási tevékenység* olyan bírósági cselekvések rendszerét jelenti, mely cselekvések célja az objektív valóság tisztázása, a tények megállapítása, és a tényhelyzetre vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazása. A szolgálati bíróságok az eljárásuk során nem törekedtek az objektív valóság megállapítására. Az általam bemutatott okirati bizonyítási eszközöket (ügyiratok, levelek stb.) nem vizsgálták meg. Az általam megjelölt két személy tanúkénti meghallgatásától elzárkóztak. Az erre vonatkozó bizonyítási indítványt az elsőfokú bíróság elutasította. Ezt a határozatot megfellebbeztem, de a másodfokú bíróság nem foglalkozott ezzel a fellebbezéssel. A tanúk meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványt a másodfokú eljárásban is előterjesztettem, de a másodfokú bíróság ezzel a kérelmemmel sem foglalkozott. *Az elsőfokú bíróság még azt a tanúvallomást is figyelmen kívül hagyta, amit maga a vizsgálóbiztos rögzített*. A közvetlen munkatársam tanúkénti meghallgatása a tárgyaláson abbamaradt. Amikor a kérdezési jogomat gyakoroltam és ragaszkodtam hozzá, hogy a tanú minden releváns kérdésre (a saját feljegyzéseiben foglaltakra is) nyilatkozzon, a bíróság szándékosan megakadályozta az objektív valóság

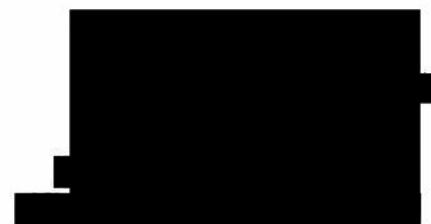
megállapítását, a tények tisztázását. Ennek során az emberi méltóságomat durván sértő megnyilvánulásokra is sor került. A történéseket a tárgyalási jegyzőkönyv rögzíti, de a másodfokú bíróság ezzel sem foglalkozott. A szolgálati bíróságok ezzel szemben az eljárás kezdeményezőjének, illetve az ő érdekében eljáró személyek nyilatkozatait bemondásra elfogadta. Ezen nyilatkozatok valóság tartalmáról, az objektív valóságról azonban a legkevésbé sem akartak meggyőződni. Az ilyen bírósági tevékenység ellentétben áll az Alaptörvény 25. cikkének (1) bekezdésében írtakkal, emiatt az ilyen tevékenység nem minősül igazságszolgáltatási tevékenységnek.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Álláspontom szerint a fent megjelölt adatok igazolják, hogy a Bjt. 122. §-ának (1) bekezdése ellentétes az Alaptörvény fent megjelölt rendelkezéseivel. Az általam előadottak azt is igazolják, hogy a szolgálati bíróságok eljárása ellentétes volt az Alaptörvény fent megjelölt rendelkezéseivel. *Az alaptörvény-ellenesség a bírói döntéseket érdemben is befolyásolta.* Emiatt azt kérem, hogy a megjelölt törvényi rendelkezést, illetve a szolgálati bíróságok határozatait szíveskedjenek megsemmisíteni, és szíveskedjenek rendelkezni a bírói szolgálati viszonyom helyreállításáról.

A fent előadottak mellett van még egy dolog, amit szeretnék elmondani. A bírósági szolgálati viszonyom 1988-ban kezdődött. A rendszerváltáskor már 26 éves voltam. Tudom, hogy abban az időben mennyire fontosak voltak az olyan szavak és kifejezések, mint a jogállam, az emberi jogok, a személyes adatok védelme, az alkotmányosság, a törvényesség, a bírói függetlenség, a pártatlanság, a tisztességes bírósági eljárás. Rokonszenvesnek tartottam azt a folyamatot melynek során Magyarországból demokratikus jogállam lett. Azt is tudom, hogy az Alkotmánybíróságnak milyen jelentős szerepe volt ebben. A megjelölt szavak és kifejezések bennem ugyanolyan jelentéssel és tartalommal élnek. Tudom, hogy változik a világ, és eközben változhat a szavak jelentése. De úgy hiszem, hogy bizonyos szavaknak mindig ugyanazt kell jelenteniük mindenki számára. Ez a feltétele és alapja annak, hogy az emberek képesek legyenek megérteni egymás beszédét. A bírácoknak pedig folyamatosan arra kell törekedniük, hogy a gondolkodásukat és a cselekvéseiket hozzáigazítsák az Alaptörvényhez és a jogszabályok rendelkezéseire. Csak így lehetnek képesek arra, hogy igazságszolgáltatási tevékenységet végezzenek; részrehajlás nélkül, pártatlanul és tisztességesen eljárva, az igazság kiderítésén fáradozzanak. A bírói munkának csak így van értelme.

Budapest, 2021. február 11.

indítványozó